

KR. SVEUČ. BIBLIOTEKA
U ZAGREBU.

II C-16-5

R ~~1357~~

SM. 20. F. 44.

1357

numi fol
1873. J

XIVOT SVETOGA

SIME ZADRANINA

Z A B R A T J U K A R S C H I A N E ,
I R I S C H I A N E .

U' Kratko skuplien safvom
pomgliom ,

P O' O. P. F.

LUCI VLADMIROVICHIU

I Z N E R E T V E

*Provincie Prisvetoga od Kupite-
glia ù Dalmazij, Lecturu Gene-
ralomu, Pripovidaozu opchieno-
mu, i Missionaru Apostolskomu.*

A P R I K A Z A N G O S P. G O S P.

NATALINU BANOVSU,

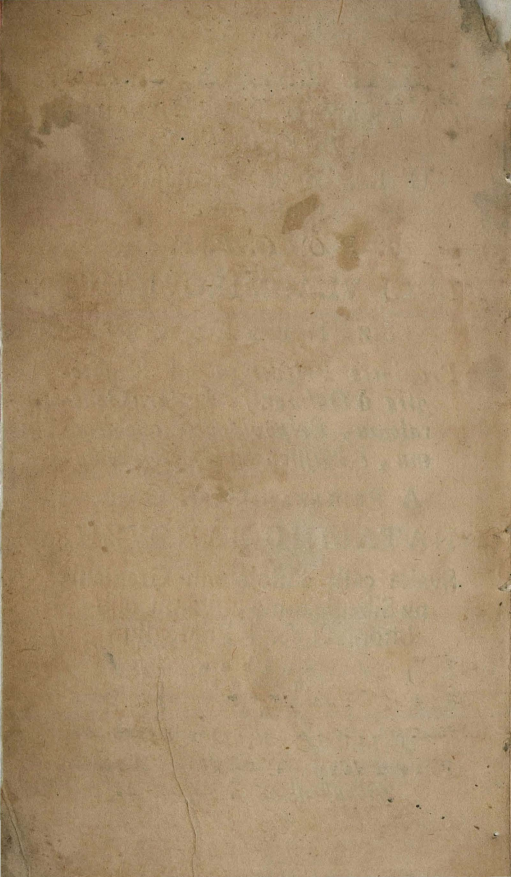
Syake casti dostojnomu Gragiani-
nu Sibenickomu, svomu osso-
bitom Gosp. i Priategliu .

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

U' M L E C Z I , M D C C L X V .

Pò Petru Valvasensu kod S. Ivana Novoga .

Zdopusteniem od Stareffina .

MOLT' ILLUSTRE SIG.

DALLA presente mia Ope-
retta, che la vita contiene di
San Simeone il Giusto, Sacer-
A 2 do-

dote, e Profeta, le cui Sacre
incorrote Carni conservansi nell'
Illustre Città di Zara Capitale
della nostra Dalmazia, mi vie-
ne offerta una bella, e molto
da me desiderata occasione di far
palesi al mondo e la giusta ve-
nerazione, che si debbe alle qua-
lità, che l'adornano, e la me-
moria, che io conservo, e con-
serverò fin ch'io viva de' rice-
vuti benefizj, e le obbligazioni,
che l'intero mio Ordine da gran
tempo le professa. Sarei io quì
perciò in necessità di rammenta-
re quegli antichi Illustri suoi
Antenati, che con larga mano
di tante e sì numerose beneficen-
ze l'adornarono. Dovrei ram-
memorare Jacopo Banovaz, che
fin nel 1480. Nobile era, e Giu-
dice nell' antichissima Città di
Scar.

Scardona. Dovrei richiamare alla memoria que' tanti altri Illustri, e magnanimi Uomini, che da Lui direttamente discesero, i quali, non mai tralignanti da quell' integrità, che in esso loro col sangue trasfusa parteciparono al degnissimo suo Zio Pietro Bannovaz, ed Antonio, al di lui Figliuolo, non meno che al secondo Pietro Nipote, e Figlio rispettivo del Sig. Antonio, ed a Giovanni di più recente memoria ben degno Padre di un tanto Figlio, qual Ella è; i quali emulando le virtù de' Maggiori diedero chiarissimi segni, non meno della loro pietà largamente beneficcando, il povero Serafico Ordine, anzi loro donarono, fra gli altri due Religiosissimi Uomini cioè P. Filippo,

e R. P. Giuseppe nel loro sapere, e saggia condotta resi commendabili. E che dir potrei della illibata fedeltà, e magnanima fortezza delli di lei ben degni Zio, e Genitore e della loro saggia condotta appò del Pubblico vantaggio, pel che dalla Riverita Manifidenza furono onorata coll' Investitura della Contea di Bitteglich in Cetina. Ma a che riandare le antiche, pie e magnanime gesta degl' Antenati, se già basta conoscere V. S. per risapere chi quelli fossero? Sì in Lei risplendon, tutte quelle virtù, che il decoro far può di un uomo Pio di un saggio Cristiano, di un ottimo Cittadino. In Lei solo epilogate si trovano quelle tutte virtù, che compartite providamente negl'altri

tri hanno fatto mai sempre l'onore, e la gloria dell' Illustre antica Famiglia Banovaz. Cid è noto a quelli che a lei ricorrono per esser assistiti ne' suoi bisogni, è palese al intero mio Ordine, che a larga e provida mano fu da lei assistito. Io stesso lo sò, che non cessando mai di beneficarmi, dando a me, e al mondo sempre più novelli attestati del pio, magnanimo suo cuore. La considerazione dunque di tutto ciò mi fa concepire una ben fondata speranza, che non sia ella per isdegnare, ma piuttosto per accettare con serena fronte il tenue tributo della mia obbligata riconoscenza, che in questo picciolo Volume le presento, ond' io pregando dal Cielo ogni più vera felicità a Lei, non me.

no, che ai due suoi ben degni
 Figli Giovanni, e Jacopo, che
 a cagion d'onore io nomino pos-
 sa dirmi con sicurezza, qual pro-
 fesso di essere con verità, e con
 parzialissima Stima.

Di V. S. Molt' Illustre

Devotiss. e Oblig. Servitore
 F. Luca Vladmirovich,
 di Narenta M. O.

X I V O T
 S V E T O G A
 S I M E Z A D R A N I N A

*Za bratju Karschiane, i Ri-
 schiane.*

*Vere Sadra requiescit corpus San-
 cti Simonis Prophetae, & Sacer-
 dotis qui in ulnas suas accepit Do-
 minum Jesum generis humani Re-
 demptorem.*

Doisto ù Zadru opoçivà tilo S.
 Simeona Proroka, i Misnika,
 koije nà ruke primio Gospodina
 Isusja plemena Gliudskòga od Ku-
 piteglia.

NA' 3692. od stvoregna svlta
 à pria porogegna Isussova
 308. godinà, naogiascese kragliem
 ù Egiptu Veliki Ptolomeo sin

Ptolomea Laga . Biaſce çovik pun-
no nauçan , i biaumu kgnighe ſva-
kè varſtè dràghe ù kojme punno
naſlagivaſce , takò da zapovidì
jednomu ſvòmu ſvèznadaru Dimi-
tru Faleriu da kupì kgnighe ſva-
kè varſtè , i digodir koje boglie
znade , i daij mechiè ù gnegovu
kgnixarniczu upìtaga ; kragl koli-
koij biàſce ſkupio ? Odgovorìmu
dvì ſtotine igliadà doſadà , a bar-
zochiu i pèt ſtotinà igliadà . Po-
tomtogà iſtì ſvìtnìk napomenu
Narod Xudignskì , i reçemu dà
kod gnì immadù kgnighe mnog-
go plemenite , kojebi doſtojne bi-
le ſtati ù tvojoj kgnixarniczi , ko-
je kgnighe Cudij zovù S. Piſ-
mo , allie upiſano Xudignskim je-
zikom , vagli lobiga printi reççe
ù naſc Garçkì jezik ; ſctobi var-
lo muçno bìlo , niſctà nemagne ,
kadabi vaſce Goſpoſtvo ottilo ſve-
biſe tðh moglo oppraviti ; upìta-
ga kako ? reççemu ſvìtnìk dàbiſe
vaſce Goſpoſtvo doſtojalo puſtiti

iz fuxagnstva, i metnuti ù slobosćtinu Pùk Xudignski ; pàk da piscète jednu kgnigu Eleazaru Velikomù Misniku davam pošcagliè S. Pismo gniovò, i nikolikò gliudì naùçni, kojchiega priniti iz Čudignskoga ù jezik Garčki, on bi tòh od mà ispunio. U' pìtaga opet istì kragl koliko imàde Xudìa ù mome kragliestvu? odgovorìmu Falerio imadej stò igliadà. Reçemu Ptolomeo tertise tòh mallo çinì? opetmu reçe Falerio istinaje daje punno allì prama velliçanstvu tvòga Gospostva toje malà stvâr. Takò dà akko xeli vase Gospostvo, priuzvišceno bitì razglaseno, i proslavglieno po svìtu, i date pomoxé Bògh çudignskì, tòh jest svemoguchì kojteje uzdikà nà pristoglie kraglskò pušćtite çudije nekka iggiù ù svoju zemgliu, i nekka ùxivaju xelechiù slobosćtinù, sćto razumivsci Ptolomeo pò ottignù Boxiemu pušćtij, i dadeim mnoghè jaspre.

Pàk pìssa kgnigu jednu varlo lì-
 pu Eleazaru Vellikomu Misnìku,
 i poslamu pèt stotinà Talenatà
 jasprì, sèto çinì viscè migliunà
 Ducatà, poslamu mnoggo dràgò
 kamegne na sluxbu poscètègna Bo-
 xjega dà ù Tempìù zà gniega
 Boga molì. Molì suvisce istòga
 vellikoga Misnìka damu poscaglie
 mnoggo nauçinì gliùdi ù Zakonu
 Xudignskom, i ù jeziku Garç-
 kome kojchiemi prinìti reççe va-
 sce svètò pìsmo ù mòj jezik Gar-
 çkì iz çudinskoga. Punno ovè
 stvàri bisce dràghe Eleazaru Mis-
 nìku, zafalìmu ponizno, i posla-
 mu pitàne gliùde od svakòga ple-
 mena pò scèst; sèto çinì sedam-
 deset i dvà, poslamu svètò pìs-
 mo; megiu koìm bioje svètì Sì-
 me, sin istòga Eleazara Misnika,
 i biscemn çetardeset i dvì Godi-
 ne ù onnà doba, i onje bio po-
 glaviczà nad svima, biùsci bio
 pria mesètrom S. Pìsma josc ù
 Jeruzolimu. Koje kada primì Pto-
 lo-

lomeo otti dà svakì od gnì pri-
dagn doge naponàse, pàk svi skup-
pa, ù pìtaji mnoghè stvàrì muç-
ne od zakona kojemu onni lipo
iztomacišce: posli togà çastij dva-
najest dãnà nà svojoj tarpecki kra-
glskoj. Pakij metnù ù jednu Ad-
du skogl, aliti ottok imenom Fa-
ro, daleko od bukè, i vikè gliu-
dskè, zatvorij svakòga naponàse,
ù svoje komore, alliti pribivali-
šcta, takò dase nebi mogao je-
dan zdrughim svitovati ni pìtati.
Pisafce dakle svi naponase, i svi
jednako, takò dà jedan prama
drugomu neùpisa ni magne, ni
vecchiè, ne samo jedne riçi, mà
nijednè *virgule*, alliti brazgotine
dise oççito vidì moguchstvo pro-
vigegna Boxjega: koj govori:
nolite cogitare quomodo, aut quid
loquamini, cum steteritis ante Re-
ges, & Præsides; dabitur enim
vobis in illa hora quid loquami-
ni (Matth. 10.). Nemojte misli-
ti kakko, i štochiete govori
kad

kad budete prid kraglì, i Poglaviczam, dachiese vami ù istò vrìme sctochiete govoriti.

I kakkono dùh svètì prosvitlì Apofctole na svòme doscastju nà dùhove; ovàkoje bio prosvitlio, i onnà sedamdeset, i dvà Tomaçiteglia. Prìnisce dakle svètò Pismo iz jezika Xudinskòga ù Garçki ù sedamdeset, i dva dni. *Dizionario Biblico pagina 177.* Bih sctivenno svètò Pismo prid istim Vellikim Ptolomeom çemu punno zaçugen ostade, proslavi Bogha svèmòguchièga, i falumu ùzdade, poslaj ù Jeruzolim òpèt natràgh zafalì Vellizomu Misniku Eleazaru, i poslamu òpèt iznova mnoghè darove, i svètò Pismo, kojemu bìsce poslà povràtimuga.

Tomaçechi dakle svètì Sìme Isaiju Proroka na pogl. 7. nage ovè riçi: *ecce virgo concipiet, & pariet filium* (*Isaiaë Cap. 7.*); evvochie Divicza zaçèti, i roditi
sì-

sina. Sctomuse varlo muçno vi-
 giasce, jer tè riçi imadiaju pro-
 chi pod oççi, i iskuffagne mùdri
 gliùdi, i neznaboxaza kakaù bia-
 sce, i Ptolomeo, i takò na mi-
 sto recchi, evvochie Divicza za-
 çèti, i poroditi sina, reççe evvo-
 chie mladicza zaçèti, koje riçi
 nachie pomarsene zà trì pùta à ù
 pìsane, kakoj bìasce Prorok ùpì-
 sà; çetvartò jutro nage ovè riçi
 upìsane: *ecce virgo concipiet...*
 zlatnim slòvìm çemu punno zaçu-
 gen poznade dase onde uzdarxi
 velliko zlamegne; metnùse nà
 molitvu dabimu tòh Gospodin Bògh
 oççitovà fèto zlamenovaſce: bi-
 mu od Boga zapovigeno dà onnè
 riçi onakò ùpìscè, kakkoj bìsce
 Prorok ù pìsà. I mnoghi ochie
 doſtojni Nauçitegli dasu iſòme
 ovòmu ſvètòmu Sìmi bìle reçene
 ovè riçi, i gniemu obetano da-
 chie òn iſti doçekati Meſſiù alli-
 ti Zakonofsù obetanòga od Boga,
 od Koga òn sùmgliaſce, i od Ko-
 ga

ga Ixaija biasce prorokovà , i koj
imàdìsce biti od kupitègl Izrael-
skì kakkono svidoçi svèti Luca
na pogl. 2. *Et responsum acceperat
a Spiritu Sancto (nempe Simeon)
non visurum se mortem , nisi prius
videret Christum Domini ;* ochie
recchi : odgovor primì od Duha
svètoga (tòh jest Sìmun) dà ne-
chie pria ùmriti , neggo budè vi-
diti pomazanika Gospodgniega ,
alliti Messiù obetànoga tòh jest
nascega Spasiteglia Isukarsta .

2. Daje bio jedan od sedamde-
set i dvà Tomaçiteglia ovì svèti
Sìme , i daje bio sìn Eleazara
Misnika , i ù istò vrime Prorok
pò obechiagnu Boxjemu , nemo-
refe niposcto zanikati ; biùscife
ovò proroçanstvo podpunno ispu-
nilo ; i daje Divicza zacèla , ro-
dila , i pò rogegnù Divicza osta-
la , i dase Messia rodia tòh jest
Isus nasc Spasitègl , ovoje svè ka-
toliçankà istina ; Daje bio ovì isti
svèti Sìme onni koi je primio Isu-
fa

fa Gospodina nà rùke , svidočì
 Euthikio Patriarka Alexandrins-
 kì, *in suis Annalibus*, koije xi-
 vio vika devetòga , i za moje pot-
 vargegnie mecchièm rìçi ìstòga:
*Dum hic Simeon legem, librosque
 Prophetarum, ab Hebreo in Gra-
 cum Sermonem vertebat; quoties
 coma aliquod offendebat, quod va-
 ticinium Redemptoris contineret,
 illudque explicabat; intra se qua-
 si incredulus inquiebat: hoc fieri
 haudquaquam poterit. Qua de cau-
 sa (subdit Auctor) Deus vitæ ter-
 minum ipsi auxit, adeo ut Annos
 trecentos quinquaginta viveret, do-
 nec Christum Domini videret.
 Quem ubi vidisset: nunc, inquit,
 dimitte o domine, servum tuum,
 secundum verbum tuum in pace;*
 ochie recchi ,, doklen ovì Sìmun
 ,, zakon , i kgnigne Prorokà iz
 ,, Xudinskòga ù Garçkò govore-
 ,, gne obartafce , kolikogod kràt
 ,, brazgotina koja zastupafce sèto
 ,, proroçanstvo odkupiteglia ùz-
 ,, dar-

„ darxasce , onnò tomaçasce à ù
 „ sebi kakkono sumgliechi govo-
 „ rasce : ovò bitì nipojedan na-
 „ çin nemore . Radi koga uzro-
 „ ka (reçe Auçtor alliti uçite-
 „ gl) Bògh produgli xivot gnie-
 „ gou , takò da godinà trì stoti-
 „ ne , i pedeset xivì ; doklen Ifu-
 „ karsta Gospodina nevidì , koga
 „ kadà vidì : Sad reçe puçeti ò
 „ Gospodine slugu tvoga , pò rì-
 „ çi tvojoj ù mìru , . Mnoggobi
 nasce poçetegnìe bìlo , kadabise
 z' drughim razlozim moglo ofvi-
 doçiti ovò govoregne : malie var-
 lo muçno , a i mnoghimuse pro-
 tive , i nè brez razloga kakko-
 chiemo sad videnti .

3. Pìsù niki protiva , i govo-
 rè , dà nije bilo moguchie , nitie
 mogao doçekati xiù nascega Spa-
 siteglia Ifukarsta , i daje òn pri-
 mio nà ruke ditichia Ifukarsta ù
 Tempiu , bìvsci bìli pria Ifukar-
 sta 308. godinà ; onnò sedamde-
 set , i dvà Tomaçiteglia , kakko

govorì, i ostavì ùpìsano Eutikio Patriarka mallo pria rečenì; jer ù onnò dobba nìssu gliùdi xivili punno godinà kakko Matufala, i drughì od onnogà vrìmena, i ovò ochiè daìmje ossobitì, i pridobijuchì razlògh. Dallise ovì gniov razlògh lako morre pobiti, i razdrisciti; nìssu xivili pò xivotu nàraùnomu istinaje; nìssu mogli xìviti svarhunaravno pò ottignu Boxjemu; varànise nahode koj protiva govore, i kadabiim razlògh vaglia, moghlobise recchi, dà nije istina, dà i danas xìve Enok, i Illia, sctobi bilo ùprav recchi prama Boggu, i svètoj Czarzvi; akko daklen moguchstvo Boxije faraniloije dò fadà, i Saranichie xìve dò sùda Boxjega; ovà dva Proroka, za svidocanstvo zakona, naravnòga, i pìfanoga: takoje istim moguchstvom mogao faraniti, i nascega svètòga Sìmu zadrànina dò svoga dofcastja. Imàse ovde znatti dasu
 bì-

bila trè svètà Simuna (iz megiù ostalì) od kojse pisaoczi nemogu pogoditi koije od gnì primio Isusa nà ruke. Parviè bio ovì svètì Sìme od kogasmo dosadà govori-li jedan od sedamdeset i dvà. Drughiè bio Sìmun sìn oniè Vellikoga Misnika, koj na misto očcevo stùpì nà velliko Misnistvo, od koga govori svètò pismo: *Simon onie Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, & in diebus suis corroboravit Templum* (Eccl. 50. V. 1.) Ochie nikì daje ovì bio koije primio Isusa, ma nije istina; jerse znade daje ovì umrò pria doscastja nasega Spasiteglia. Trechije bio svèti Sìmun sìn Hilleli Misnika Vellikoga, i ovìse rodia pria Ifukarsta okolo 120. godinà. Sva trè ovà svètà Sìmuna zvalifuse pravedni, sva trè bilissu Proroczi, i sva trè vellika Misnika. Reklismo dase drugomu smart znàdè, daje umrò pria Isusa, i takò od

gnie-

gniega nije inàda: mase nenaodi smart parvòga svètòga Sìme koi je (reko) jedan od sedamdeset, i dvà Tomaçiteglia, i takòse reko nemogù pogoditi Pifaoczi allie bio ovì parvi, alli trecchì sìn Hilleli Misnika, koi je primio Ifusa Gospodina nà ruke. Malli razlozi jaçi, i moguchii pridobivaju dà nie bio ovì nasc svètì Sìme Zadranin jedan od sedamdeset, i dvà koi je primio Ifusa; neggo Sìmun trechi tòh jest Hilleli Misnika Sìn, ovàkò mnoghì Nauçitegli s' koim govorim, i Ia, i vaglia da govorimo svi skuppa, kakkochiemo sad mallo nixe viditi bogliè, megiu tòh vidimo fèto ovde govori sveti Lùka Evangelifèta.

4. Pisce S. Lùka nà pogl. 2. Od nascega istòga S. Sìme Zadranina ù redku 25. *Et ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, & homo iste justus, & timoratus, expectans consolationem Israel,*

Israel, & Spiritus Sanctus erat in eo. Jevvo çovik biasce ù Jeruzolimu komu imme Simum, i çovik ovì pravedan, i boječise, Bogga, çekajuchi utiscegne Izraelskò i dùh sveti biasce ù gniemu. I zascto Evangeliscta nevelì Misnik neggo (*homo*) çovik; ochiè niki Lugiàczi, koj kradù posctegne svètòme nascem Sìmi Zadraniu da nije bio Misnik, mallise takì neimadù sluffati, bivsci gniovò ottigne, i govoregnià prama tolikim svetim Nauçiteglim, koj svi govore daje bio Misnik, kakko i jest, i kakko-chiemo mallo nixè recchi. Nasc sveti Sìme Zadraniin çekajuchi do-scastja Isukarstova, biasce varlo, i mnogo ostario; takò dà punno vrimenta staoje ù svojoj Kuchiczi, nemogùchi od vellikè starosti izachi nadvor, ni dochi ù Tempao, i ovò gniegovò çekagne mnoghìmje bilo znanno; zascto nemogašce umrìti, jermu od

Bog-

Bogga bisce obetano, da nechie
 umriti pria neggo vidì ù tìlu Ifu-
 karsta Gospodina : *Et responsum*
acceperat a Spiritu Sancto non vi-
surum se mortem, nisi prius vide-
ret Christum Domini (V. 26.).
 U' istò vrìme (tòh jest ifussa)
 kadàga ottiaù unìti Roditegli gnie-
 govì ù Tempao pò zakonu; ùz-
 veličase sarcze starcza Sìmuna pro-
 bugieno Kripostju duha svetoga,
 dògie sàm ù Tempao kanno let-
 techi od jednoga veseglia, i Kri-
 postji svarhu naravnè; *Et venit in*
Spiritu in templum; i takò sta-
 racz svèlikìm vesègliem, i radošt-
 ju prìmì na ruke svoje ditichia
 Ifussa, i blagosovi Bogga, i reč-
 ce; *Et ipse accepit eum in ulnas*
suas, Et benedixit Deum, Et di-
xit: Nunc dimittis servum tuum
Domine, secundum verbum tuum
in pace; quia viderunt oculi mei
salutare tuum. Quod parasti ante
faciem omnium populorum. Lumen
 ad

ad revelationem gentium, & gloriam plebis tue Israel...

5. Sctijese ù Corneliu a Lapide nà listu 46. Tom. in Evang. pag. 46. V. 25. Ghdi mnoghè zafse donosì Nauçiteglie, i stare varlo pametne Pifaocze, megiu ostalim svetoga Jerolima, in cap. 8. Isaia. *Simeon Hillelis filius, quem ob ejus præcipuam sanctitatem Talmudiste (Saddic) idest justum cognominant... multa de Messia dixit: & tandem cum in ultima senectute a Spiritu Sancto responsum accepisset, non visurum se mortem, nisi Messiam videret, Christum ipsum ulnis suscipiens, que ab eo a Spiritu Sancto edoctus docuerat, ipso presente confirmavit.* Ovochie recchi „ Simun „ Hilleli sin; kòga radi gniego „ vè sveltigne Talmudiste (*Saddic*) tòh jest pravednoga imenuju: mnogaje rekà od Messie „ tòh jest Zakonosce, i naiposlì „ ù vellikoj starosti od Duha sve-

„ toga odgovor bivsci primio dà
 „ nechie umriti akko obechianò-
 „ ga zakonofce nevidi; Ifukarsta
 „ istoga ù naruçak primajuchiga,
 „ koja od gniega od Duha sve-
 „ toga nauçen biasce nauçio òn
 „ ofsobito pridgnim potvardi. “

Bioje dojsto Misnik, i svidoçe
 Misništvo svetoga Sime Zadrani-
 na mnoghì Nauçitegli svete Czar-
 kvè, iz megiù kojzi donosim za
 svidoçanstvo svetoga Methodia Bis-
 kupa od Tyra (*hom. in Fest. Pu-
 rif.*) ghdi nascega svetoga Simu
 Zadrana zovè ovim riçma. *Sa-
 cerdotum optimum... Sacerdotum
 piissimum*; ochie recehi od Mis-
 nika najbogli, od Misnika naj-
 gliubèznivij, razumise od onnogà
 vrimenta. Istò potvargivà S. Epif-
 fanio (*de vitis Proph. Cap. 24.*)
*Sacerdos inquit Simeon ex Aaro-
 nis tribu, responsum accepit a Spi-
 ritu Sancto, non visurum se mor-
 tem, donec videret Christum Do-
 minum in carne. Hic est, qui Do-*

minum ulnis suis gestavit, ac Deum glorificavit dicens: viderunt oculi mei salutare tuum. Nunc dimittis... Mortuus demum, prope Sacerdotes admodum senex, ac plenus dierum seputtus est; ovè riçi ochiè recchi „ Misnik reççe Si- „ mun od Aaronova plemena od- „ govor primì od Duha svetoga, „ dà nechie ùmriti, doklen ne- „ viditi budè Ifukarsta Gospodi- „ na ù tìlu. Ovì jest koije Go- „ spodina nà rukù svoj nosio, i „ Bohga proveliçaje govorechi: „ vidilefu oççi moje spafegne tvo- „ je. Sadà pufti.... ùmrað jest „ kod Misnika mnoggo star, i „ od punno danà, ù kopan jest“.

Sveti Cirilo Jeruzolimskì Svetoga Simuna starcza Israelichianom, i ostàlim Pukom govorechi pripovidafce: *audite omnes nationes, audi Israel: Dominus hic est, quem ego tuus Sacerdos Simeon in ulnis portans, prædico magna voce populo testificans in Templo;*
 „ sluf-

„ sluffajte svi narodi, sluffaj Iz-
 „ raele: Gospodin ovde jest ko-
 „ ga ja tvoj Misnik Simun u na-
 „ ručku nosechi pripovidam vel-
 „ likim glàsom svidožechi u Czar-
 „ kvi „. Daje bio misnik nasc
 sveti Sime Zadraniin sliffajte mo-
 ga vellikoga, i punno naučnòga
 Lirana scto govori, od istòga: *Et*
benedixit illis Simeon, quamvis
enim Maria, Et Joseph essent ma-
iores Simeone in Sanctitate; ille
tamen erat major quantum ad Sa-
cerdotis officium, ad quem specta-
bat benedicere populum, Et non
solum benedixit; sed etiam futura
predixit. (Hæc Liranus in Cap.
 2. Lucæ) „ I blagosovì gnima Si-
 „ mun, premda Maria, i Jozip
 „ biu vechii od Simuna u sveti-
 „ gni; on niscta nemagne biasce
 „ vechii pò Misničkòkom officiu,
 „ (alliti posluh) koga tokasce
 „ blagosivati Pùk; I ne famoj bla-
 „ gosovi, nehgo joscter doscastà
 „ prorokovà “.

Ovde je dosta svidočanstva od Kolense vidì, daje nasc Sveti Sime Zadrani Misnik bio. Premda ovò potvargivaju mnoghì drughi Naučitegli. Sofronio Patriarka Jeruzolimki sedmnoga vika pifaocz naučni. Leo Czesar. Dionysius, Cartusianus, Lodolfus, Cajetanus, Canissius &c. Toliko je viscè istina razloxna daje Sveti Sime nasc bio Misnik, jer ù zakonu Xudinskome nie bilo dopusćeno svitòugnim gliudima ćiniti posla Misničkoga, kakono ni danas; A dilloje misničkò bilo malù dićiczu prìmati, i prikazivati Gospodinu Boggu, i zà gnì posvetiliscè, i moliti Bogga zà roditeglie, i blagosivati, dassè od griha očistè, kakkonoje i danas obiçaji posaglienì.

6. Svakolika dillovagna mudrosti svemogùchstva Boxjega provìgegna, kojaje pokazà svitu, neprocizneñim, i neistomaćenim naćinom nadodè dillovagna, i domi.

miscgliegna pameti Gliudskè: o-
 vakò dixè iz vodè Mojsia, i uçi-
 nì Vojvodom Pùka svoga. Ova-
 kò Davida od C,obanà ovaza uçi-
 nì kragliem od Izraela. Ovakò
 Ivana Karstiteglia çinì roditi pos-
 vechiena josc ù utrobi svoje Mat-
 tere, da pravedno navisti gniego-
 vò doscastje, sonim riçma: *ecce*
Agnus Dei, ecce qui tollit pecca-
ta mundi (Joann. 1.); Ovakò pro-
 vidi S. Patriarku Jozipa za za-
 ruçnika, i raniteglia svoje maj-
 ke, i sebbe istoga. Daklen istim
 provigegnem providioje daga pri-
 mi na svoje ruke, iz ruku gnie-
 govì blagosovglieni roditeglia, ne
 svitovgnì çovik neggo sveti, i pra-
 vedni misnik toh jest (kakkosam
 rekaò) nasc S. Sime Zadrarin.
 Drugo od gniegova Misnistva ne-
 govorim. ni od gniegova proro-
 çanstva, buduchi zà dosta osvido-
 çena ovà istina, i daje misnik, i
 daje Prorok bio; i daje bio pra-
 vedan, jer Ifussa primiti nemore

griscnik , neggo pravedna sluga
 Boxia bivsci (izvan sctoje) pro-
 rokovà dofastje Gospodgne , i uti-
 scegne Izraelskò : prorokovà basc
 ù tempiu stojechi B. D. Marji ,
 i Isussu : *ecce positus est hic in rui-
 nam , & resurrectionem multorum
 & tuam ipsius animam pertransi-
 bit gladius .* „ Evvo ovì postav-
 „ glien jest na razafutje , i uskar-
 „ snutje mnoghi , i tvoju istù duf-
 „ fu , prochichie maç bolesnì mu-
 „ kà gniegovi „ . Niki piscù daje
 poslì negoje primio Isussa na rù-
 ke , trechi dàn umra ; nifceta ne-
 magnie dojsto illi trechi , illi vi-
 sce danà barzoje umrà , posli neg-
 gose proroçanstvo ispunilo ; biùsci
 tù millost ù spasiteglia isprossio ,
 zà ottichi pria ù Limbu , i navi-
 stiti čekajuchim dofastje , i op-
 chienò utiscegne Izraelskò daseje
 jurve podpunno ispunilo , biùsci
 dojsto nà svit dofsao Spasitegl svi-
 ta .

7. Drugose nenahodì od sveto-
 ga

ga Sime upisano za igliadu, i
 dvì stotine godina die ù sve ovò
 vrime stalo gniegovò sveto tilo.
 Baronio Cardinal pisce, damu on-
 ni misnìczi nikakva posc̄tegnia neu-
 činisce. Svetkovno, alliti oč̄cito,
 zas̄cto ostasce smuchieni, i uxga-
 ni od vellikè nenavidosti, i zla,
 ni malo magne neggo Irud pro-
 kletì na doscastju onni kraglia iz
 istočnì stranà kadga upitasce: *ubi
 est qui natus est Rex Judeorum;*
 ghdi jest koj rogen jest kragl Xu-
 dinskì; na isti reko naçin smuti-
 life jessu onni nesrichni rabini, i
 misniczi prama svetomu Simi,
 bivsci oč̄cito navistio doscastje na-
 scega Spasiteglia Isuffa, i zatomu
 nektisce dà uçinè duscnoga pos-
 c̄teгна misniçkoga nà gniegovu,
 ukopu, nitimu zabilixisce gniego-
 va greba; daje sve ovò istina,
 sluffajte riçi Baronia: *nec tamen
 a Sacerdotibus, postremum hono-
 rem consequutus & humanatus est
 ea (inquit) esse causa putatur,*
 B 4 quod

quod palam Christi adventum an-
nuntians in se Sacerdotum cœtero-
rum invidiam, & odium concita-
vit; fashim tizim ghdi godir ima-
de nepriateglia, nasclose Bogog-
gliubni dussa koiga lipo ukopasce
ù jednu skrignu od çipresa, i scgnì-
me ù istoji skrigni zatvorisce pod-
punno upisan gniegov sveti xivot.
Tilo daklen svetoga Sime pò vel-
 likomu ottignu, i provigegnu Bo-
 xjemu bì donefeno u Zadar od
 jednoga putnika varlo Bogata,
 koj gredisce ù Francziu nà 1213.
 i bivsci ovì Gospodin ondi umrà
 ù jednomu manastiru kaza Redov-
 nikom scto ù skrigni biasce ko-
 ju tiaju Fratri sakriti, pàkga pod-
 mùcem metnuti ù svoju Czarkvu;
 dalli avizana trì Vladaocza od
 Grada koj onda biù ù snu (mor-
 re bit od istoga svetoga) izagios-
 ce ranno, i nagioscese sva trì na
 vratim od Grada, i pitajuchise
 megiusce kaza jedan drugomu svoj
 san scto bisce obnoch vidio, i poz-
 na-

nasce daje fan bio od Bogga ; od-
 ma Grad otvorisce , i zatekosce
 Fratre ghdi kopaju ruppu ù Vart-
 lu kod Czarkvè da sakriu skri-
 gnu . Tute Gospoda çinisce skri-
 gnu otvoriti , i nagiosce czilo tì-
 lo , i kod gniega karte koje svi-
 doçaju podpunno da onnò bisce
 tìlo S. Simeona pravednoga Pro-
 roka , i Misnika , koj na svoje
 vlastite ruke biasce primio tìlo na-
 scega Spasiteglia Isukarsta : kak-
 komu biasce obetano od Duha
 svetoga , da nechie umriti pria
 negoga budè viditi , i nà ruke
 primiti : *responsum acceperat* . . . .
 çemu reççeni fuzzi mnogo , obe-
 seglieni çinise onnò sveto tìlo uni-
 ti ù jednu Czarkvu plemenitu bli-
 zu mòra dokmu naçinisce Czarkvu
 iznova . Ovèsu istine sve potvar-
 gene s' dokazagnìm mnoghì mu-
 drì rukopisnì kazadca , kojechie-
 mo mallo nixè recchi . Suviscè :
vox populi , vox Dei : Glas op-
 chieni Pùka , glas Bogga : ovoje

sve potvargeno od opchienòga virrovagna . Svakoga naroda Talianskoga, Illiričkoga, Karschianskoga, Rischianskoga, Tudescckoga, Ungarskoga, i isti Turaka, kraglia, Banà, Czeffarà, nascega privedroga Principa Mletačkoga, koj svi oçito virruju, ispo-vidaju, i Devozion, alliti Bogogliubnise ukazuju prama nasce-
mu svetomu Simi Zadraninu; pa-
çe istà Kragliza Elixabeta mlagia od Ungarie (govorise mlagià, za-
scto ù tà dobba josc xiva biasce starà Elixabeta. Kraglicza, Ma-
ter svetoga Ludovika kraglia Un-
garskoga) uççinimu onnu Arku,
alliti skrignu od frebra mnogo
çudnovatim nakichiègnem rukodi-
glnoga zanàta, ù kojoijsè, i da-
nas nahodì tilo istoga svetoga na-
scega Simeona, sve czilo pò çud-
du Boxjemu uzdarxano. Istà skri-
gna dohodi dvadeset, i osam iglia-
dà Ducatà koju uçinì na 1380.

Iza moje potvargegne donosim
ovì

35

ovì nadpis , koijsè fètijsè nà istoj
Arki Latinskìm Jezikom varlo
mudro upisan i jest kakko slidi .

„ Simeon hic justus, Christum
de Virgine natum .

„ Ulnis qui tenuit, hac Arca
pace quiescit ;

„ Ungariæ Regina potens , il-
lustris, & alta

„ Elisabeth junior (a) quam
voto contulit almo .

„ Anno milleno treceno octua-
geno .

„ Hoc opus fecit Franciscus de
Mediolano .

Svarhu svèga ovòga avaje isti-
na potvargena opchieno od S.
Majke Czarkve Rìmske , i od
sveti Otza Pàpa Bonifacia de-
vetòga , od koga bih dopuschiemo
podpunno profèctegne nàs 1396. I
od Giulia 3. 1551. I od Gargùra
Trinajestòga 1568. ovi svi dopu-

B 6 fèti-

(a) *Dicta est junior, quod ad-
huc in vivis esset altera Elisabeth
mater Ludovici Regis Ungariae.*

šetisce tolika pod punna profēte-
gna. Svīm onnim koji bi pohodili
Czarkvu S. Sime nascega Za-
dranina pravednoga, Misnika, i
Proroka, i pravobisce Ispovidio,
i pričestio z' drughim dobrim dil-
lim.

Buduchi da Redovniczi, i Re-
dovnicze Grada Zadra, i sve Ar-
kibiskupie, i drughij Gradovi pò
nasvoj Dalmàczij, govore vlastito
officzie svetoga Sime, i misu pò
dopuschiegnu Czarkve svete, i
svetoga otca Pape. S' mnoghim
drughim profētegnim dopuschiene
svakom pravovirndm Karschiani-
nu, i Karschianczi pò dostojan-
stvīm svetoga Sime Proroka, i mis-
nika koji je primio nascega (rekko)
Spasiteglia na ruke. Obistinile su
ovu istinu mnoga čudesa, koja
Gopodini Bogh dopusti pravovir-
nim pò dostojanstvu svòga velli-
koga slughe, i priateglia nascega
S. Sime. Kojachiemo metnut na
svarhu ovoga libra. Pravàje sve-
tko-

tkovina S. Sime na 4. Febrara, alliti Vegliaçe; allimu svetkujū prinos egne na 8. Oĉtobra listopada s' mnogom slavom, i posĉtegnem, buduchi tada doſſa ū Zadar, tako da kadaſſu lipa vrime na nemoreſe razminuti pò Gradu od vellika Puka, toh ſvak znade koj pamet imade, i koſe onni danà onde dogodio, i vidio, izvan ſĉtoſe Źini priko godine.

Tkobife dakle naſſa, i protiva rekaò illi pomislio prama tolikim ſvidoĉanſtvim ſvete Czarkve, i ſveti Oĉtacza Papa, i mnoghim ĉudeſſim kojaje dillovaò Goſpoĉin Bogh pò doſtojanſtvim ſvoga ſlughè naſcega Pravednoga Proroka, i Miſnika S. Sime, i prama opĉienomu virrovagniu; ſvi pravovirni Karſchiana ſvakoga naroda kakkosmo viſce mallo rekli. Morreſe ſlobodno recchi dabi takki govorio protiva razlogu oĉito. Akko nebi naſſa zaſe bogli razloga negoſu ovi.

„ 8. Suvifce ovumi uspomenu
 „ dadde O. P. Frà Vicenczo Va-
 „ naca Lectur, Zadranin Rèda S.
 „ Dominika, kojamu bih posla-
 „ na iz Zadra, i jest kakko Sli-
 „ di. *Il Padre F. Antonio Vlad-*
 „ *mirovich de' Minori Osservanti*
 „ *della Provincia di Bosna nel*
 „ *suo Istorico Compendio della*
 „ *Dalmazia stampato in Venezia*
 „ *l'Anno 1607. trattando di Za-*
 „ *ra così ragiona: Zadar kojje*
 „ mnoggo proslavglien porad tila
 „ S. Sime Biskupa Jeruzolimsko-
 „ ga, koj obrizovà nascega Spa-
 „ siteglia Isukarsta, koje tìlo bih
 „ donefeno ù ovij Grad iz Jeru-
 „ zolima, od jednòga Targovc-
 „ za, koj gredisce ù Francziju,
 „ i jest postavglieno blizu mora
 „ ù jednu Czarkvu pofaglienu.

Pisaoje mnoghè stvari od sve-
 toga Sime Prifvitli Gospodin Za-
 darski knèz Lovre Fondra na 1686.
 ghdi on istì svidoci daie tìlo S.
 Sime pravitel'

fnika, i počinglie ovakò: *Istoria delle reliquie del Glorioso S. Simone Profeta, detto il Giusto. Esistente nella Città di Zara.*

9. Kakkoje Tilo svetoga Simepravednoga Misnika, i Proroka dotclo ù Zadar, ovoje usctampano od jednoga nasce Provinczie Redovnika na 1754. koi radi poniznosti nie tio svoga immena metnuti, i za neucinitimu krivo mechiem sve onnako kakkoje, i òn scetampà, i jest kakko slidi.

Scetijese daje S. Scime umro od sto, i duajest godina, i tomu je bio Bogh dopustio, kao niki piscu zà dà doçeka vidit upuchieni xivot. Gnegova frichna, i çestita smart slidi, malo posli prikazagna Ifusova ù Tempao; i prèm dase ù Zadru scetuje gnegova svetkovina nà osam octobra, niscta nemagne, nemorese rechi daje onno svetkovina, dalli uspomena od nascastia gnegova slavnoga Tila. Scetiese uniki stari ru-

kopisi , dà nà 1213. godišta ,
 bilifu ratti , iraspi ù Istočni stra-
 na , i mnogase sveta Tileša pri-
 nisce ù zapadgne strane , ù koja
 vrimenta bih prinesceno , i Tilo
 S. Scime ù ove strane , i çudno-
 vatim naçinom osta ù Zadru , pò
 prigodi od jedne strašene boraske
 fortune . Jedan Gospodin devot ,
 skrovito imade s. Tilo i posta-
 vivšciga ù jednu skrignu ukarcza-
 se ù jednu Navu , koja igiasce
 iz forie ù mletke , koja doidrivi-
 sci ù morah Dalmatinska proscav-
 sci zadarske škogle , udri nagniu
 jedno strašnò vrime dase çigna-
 scè dacheij xive more proxdriti :
 odneseim vitar Idrah , i lantine ,
 i polomi Jambòre od Nave , i
 bisce ostala brez Timuna svojà
 ùprave , i sue scto vridnie ù Na-
 vi biasce ù more izbaczišce , ne-
 uzdàjuchise vech ù nastojagne , i
 snagu gliuzku . Sottone paklene
 fasvom naghlostiu nastojahu onnu
 Navu potopiti , jedabise onno bla-

go duhovno izgubilo, zà ućinĩ
tolliku ćast, i posćtegne, kojase
imadiće Bogu, i svetome prika-
zivati ù plemenitom nascem za-
dru.

Videchisè Mornarj, i putniczj
nà tollikoi poghibli od mora, ute-
kofesc smolba, i zavutih k' Bogu
daji ù onizim nevogliam pomo-
xè. Bogh posvome provigegniu,
ćini dochi Navu megiu scokogle
zadarske, tada svih radosni ix-
gliahu krai ufatiti zà opoćinuti,
i scćtoim bisce od potribe provi-
điti. Dogiosce s' Boxjom pomo-
chiu ù Porat pod Zadar, ghdi
basce bisce i odlućio da onno S.
Tilo ostane. Doklensè provigliahu
potribita zà Navu razbolise Go-
spodin ćuhalacz S. Tila, odko-
gae Viscu pomgliu imao, negh
od sebè istoga, i zà ućuhati on-
nu skrigniu sveje svoje ù more
baczio; uzmnoxise bolest, tako
dà bih potriba iznitga iz Broda
ù varosc zapadgni, jersu ù onna

vrimenta sve naokolo bili varofsci do Svetoga marka , i metnufcega u jedan Namastir , koi çini damu iznefu skrigniu S. Tilom , i prika- za Redovnikom rečenoga nama- ftira , daje ù onnoi skrigni Tilo jednoga gnegova Bratta umarlo- ga ù Istoçni strana , i daga nofi ukopat ù Grobniczu fuoi Didah , i scukundidah , i veomaimga pri- poruçi , daga ftave ù mifto figu- ro : izakopaju , koju zakopafce ù fcimatorie doklen ozdravi , zà mo- chie izvaditi , i sobom poniti . Do- ge nàsmart reçeni Bolesnik , i poznavfci dachie pochi fovoga svi- ta nà bogli , zovnu k' febi . Re- dovnike , i priporuçijm dà s' do- brom pomgliom privide , i izsku- fcahù karte kojefe prigemu nao- gijaju , jer dachie ù gnima nachi zapifano fctoe od velike korifti , i potrebe .

Umriùfci dobri çovih , poçefce Redovniczi privilegiati pifma , ko- ja prignem nagiofce , i ù jednom

pišmu , kojemu na vratu bišce
 ufciveno napriliku zapifa , nagio-
 ſce upifa , daſe nahodi u onoi
 ſkrigni Tilo ſvetoga Scime Pro-
 roka , koji Iuſa na Ruke pri-
 mio . Bih veliko veſegle onizim
 Redovnikom , jer s' czignahu ſo-
 nim blagom duhovnim obogatit
 gniovu Czarkvu : odlučiſce s' kro-
 vitoga izvaditi , i u gniovu Czark-
 vuga pria negoſe Grad otvori na
 poklon metnuti , za da kadſe
 Grad otvori Pukſe ſvetome po-
 kloni . Uona vrimenta biahu u za-
 dru tri zapovidnika ſvitovgna ,
 kao , i ſada , ma razlučiztim na-
 činom , iſvatri bilafu Goſpoda Za-
 darska , gliudi od godiſta , i od
 velike vridnoſti . Iſtu noch kadie
 umro ſrični Goſpodin putnik ,
 doge naſan ſvimtrima zapovidni-
 kom , daje u ozgor imenouanom
 ſcimatoriu izvageno Tilo jednoga
 velikoga ſvecza ; primivſci ovo
 oznagnegne uſtaſceſe ſvatri zara-
 na pria običaja , i igiuch na vrata

od Grada zà izach nadvor , k'
 mistu oznagnenu , neznajuchi je-
 dan zadrugoga , i nagioscese sva-
 tri ù isto vrime nà vrati , od
 grada i pitajuchise megiuse od uz-
 roka sèto biahu urànili , i oçitu-
 juchi jedan drugom san , svimse
 trima ù isto vrime odnochi bisce
 zgodio jednak , tad poznašce da-
 je objavlegne Boxje , uputiscefe
 svatri k' rečenom Namastiru , za-
 nagch i odkrit priveoliko blago du-
 hovnoga bogastva . Kad dogiosce
 k' imenovanom scimatorju , na-
 giosce à isctom Redovniczi biahu
 izvadili onno S. Tilo , koji kad
 vidisce Zapovidnike iznenada osta-
 sce zaçugeni , dà neznadosce sèto
 uçiniti , i pitajuchji svakajim pri-
 kazasce pò istini , i svidoçaoštvo
 od pisma vidisce ; çuse , i rasciri
 glas pò Gradu , i varosciu frich-
 noga nascastia , i poçesce çegliad
 tarçat vidit ono nenadgne çudo ,
 i klagnatse , i moliti onnom ve-
 likom sveczu .

Poznavsci Biskup, koih ù onna
 vrimenta bisce, istinu, i pravo svi-
 doçanstvo, naredi dase onno slav-
 no Tilo stavi ù Czarkvu s' posçte-
 gnem nà poklon Puku. Ovese i-
 stine sve vide nà onni kvadri ù
 onna vrimenta upenganih prid oç-
 çima sviju onnoga vrimenta. Vi-
 dise nà jednom kvadru Nava od
 strascna vrimenta muçena, od fot-
 tona Pakleni naslidovana, a sve-
 tije Scime brani: Nà drugomse
 vidi ghdi Redovniczi ù scimato-
 riu vade onno S. Tilo, i tri za-
 povidnika dosla k' gnima. Vko-
 muje mistu ù varscu bio, ovi
 Namastir, i scimatorie ghdi svè-
 toga nagiosce, nemorese znati,
 jerseje jur svè ù tolliko stotin go-
 dina razruscilo, samose nahodi,
 dase ovo dogodilo nà poçetku
 misecza Octobra, a dase stavilo
 onoo S. Tilo nà sctovagne ù Czark-
 kvu svete Marie, kojaje onda
 billa kollegiata nà osam reçenoga
 misecza, i metnuto bih ù jèdnu

skri-

skrigniu od czipressa , ù kojeje
puno godiseta stalo .

Mnogaje čudesa S. Scime po-
kaziva , iz megiu koizji nikachiu
vam upifati za vechmavas pram-
gnime za devoczion probuditi , i
jest parvo . Elixabbeta Kraglicza
Ungarska , imajuchi , inosechi ve-
lik devoczion S. Scimi , jer bisce
puno dobrocinstvah odnega pri-
mila , zato xegliasce svoizim oč-
cima vidit onno S. Tilo , naiposli
odluci , i doge s' druxena od tol-
liko Princzipah , i plemenitih Go-
spodichia ù Zadar poklonitise
svetom doscausci nad S. Tilo svel-
ckim uxgagnem svoga bogogliub-
stva , ghledascega promiscglajuchi ,
i uzdiscuchi , naiposli odluci skro-
vito uzeti jedan' malan dio od
onnè svete Relikvie za svoi de-
voczion , i odkinumu parst od li-
ve ruke , sakriga ù svoja nidra ,
posli toga dilise za pochi nadvor
iz Czarkve radosna , jer jur no-
sasce setoe ottilla , maltoise na-

maknusce traine nà očçi , i ime-
 tejoise razum , dà nevigigasce
 kud igiasce , i scto çignasce , go-
 vorasce a nikoje nerazumgliafce ,
 od sebe tirasce , koje pomoch ho-
 tiasce , i od strah , i smètgne izvan
 sebe bisce izascla , famojoi Bogh
 bisce ostavio tolliko svitlosti dà
 moxe poznat svoje pomagnkagne
 nçigneno , zà koje tarpgliafce on-
 no pedipsagne , i doscavsci ù se
 skruscise , i sva plaçna ige prid
 otar svetoga , i onde ispovidi svo-
 ju kriviczu , i prolivajuchi suzze
 pitasce profètegne : vadi iz nida-
 ra sakriveni parst S. Scime , i pri-
 dajega Misnikom okolostojechjim ,
 i udigloise povratisce sva ochiu-
 chiegna , irazvedrijoise Razum ,
 megiuto Princzipih , i Gospoda ,
 koji scgnom biahu , stahu začuge-
 ni , i pristrascèni od dogagiaja :
 alli ninà ovom nesvarsci ovo çu-
 do , jer kad Misnik postavi onni
 parst nà sucje misto udiglse pò
 cudu s' jedini , i freste ,
 ko-

kolik dà nighda nije bio ni od-
 nesen : videchi ovo drugo čudo
 kraglicza, poče vargle plakati, i
 od Boga, i svètoga profètegna
 pitati, skiduje svoji parstah per-
 stene s' draghi kamegni, i čini
 dase postave nà parst svetome,
 koji s' czinim dase i sad nahode
 nà Ruczi svetoga. Hotti, i tre-
 chie čudo sveti ovoi kragliczi po-
 kazati, zasčto čuvsci onna ù ni-
 dri niku muku, i smrad, masci-
 se Rukom, nage ù nidri ghdie
 bio s. parst, jednu rannu svu jur
 nsmargenu, i uczarvanu, dà vèli-
 ku strahotu uzrokovalce : opet si-
 romascicza kraglicza smuchiena, i
 prisfrascena, iz nova prid Oltar
 S. Scime pada pitajuchi profète-
 gna, i vas Puk, koise bisce sku-
 pio nà ovo veliko čudo ù Czark-
 vu, zagniu molitvu čignaju Bo-
 gu, i S. Scimi, i ostase usliscani,
 zasčtofe nage kraglicza ozdravle-
 na od svega, dase neznadisce ni-
 biliga gdioje ranna bila. Hotti
 od.

odgovoriti darom nà ovlika dobroçinstvah, zà dà ù vechiem posetegnju stoi onno S. Tilo, odluçimu sagrađiti jednu Arku svù od srebra, i naredi Gospodinu Frani czivalelichiu, czedulínu, i drughim, daje çine udigl uçiniti, à scto bude harça dachie sue platiti. Posli diglegna kragličina ovji uçiniſce pogodbu s' nikim Franom iz Milana; koi biſce ù onna doba vridni Zlatar ù Zadru, i ù tri godiſta ſvarſci onnu plemenitu Arku; ù kojeiſe i ſada nakodi onno S. Tilo, koja dolazi dvadeſet, i oſam igliad Dukatah. Posla kraglicza, i iſpuni ſvoje obechiagne, i nà iſtoiſe Arki nahode uſiçena çudeſt od onoga Zlatara, a i nà kvadri pò kappelli, ghdife vide jedni oslobogeni od Diavola, jedni od poghibli utopglegna, i drugi pomosce- ni od ſvetoga ù gniovi potriha.

Jedan Redovnik ù onna vrime- na, nevirovaſce ſvetigni, niçude- ſom,

fom , koja S. Scime çignasce pò
 milloſti Boxjoi , onnizim koife
 gnemu ſvèſardno uticzahu , ve-
 chſe kao podſmiavaſce onizim ,
 koji od toga govotahu , i kao je-
 dan Erretik ſmalim poſçtegnem
 od ſ. govoraſce ; ſçtomuſè pak
 zgodi poſluſcaite : ſpavaſce ovi
 nevirnik jednu noch ſvelikim , po-
 kojom , i prikazamuſe ù ſnu S.
 Scime ſarditim obliçiem , prite-
 chimu ſmaçem ù Ruczi , i kara-
 juchi gnegovo brezobraſtvo , i ne-
 virnoſt , obechiajuchimuſe dachie-
 mu odſichi ſonim Maçen Glavu ,
 i dachieſe ſçgnegovim pokaragnem
 drughi ſviſtiti , i nauk primiti ,
 kakofe ima ſvetim , igniovim ko-
 ſtima çaſt , i poſçtegne noſciti .
 Redovnikſe veoma od onnoga pri-
 kazagna ſmuti , i priſtraſci od on-
 ne pttigne , i prikora ; prenuvſci-
 ſe otvori oççi nà iſtinu , i nà plaç ,
 gorko ſuzechi ſvoje pomagnka-
 gne : oçitova ſçtomuſe biſce pri-
 kazalo , iſpovidi ſvoju kriviczu ,
 ko-

koju pram svetim bisce ucinio, i promini sumgliu ù virnost, i oçito poçe pripovidat pò Czarkvah svetigniu, i moguchstvo S. Scime. zà ovo oçito pokajagne prostisce gnegovu kriviczu, i imade gniovu millost dò svarhe svoga xivota, koi svarsci dajuchi svakom lipi, i Redovnički izghled, kakose ima s. nositi çast, i posçtegne zà imatga upomoch.

Margarita Xenna Karla Duke od Dalmaczie, onni vrimenah, nahodechise ù Zadru, zaçe ù sebi, ipokaza velikugliubav, i devoczion pram S. Scimi, i xegliasce posvake naçine imati od gnegova S. Tila jednu malu Relikviju zà svoi devoczion, al nemore imati tù frichiu; naiposli, kadse hotti dilit zà pochi put napugle, nisçto smolbam, à nisçto soblastiu, imade jednu malu Relikviu od S. Tila svetoga Scime, t. j. od jedne noghe. Primivsci reçènu Relikviju, okovaje sçto lipse

pse moxe, i sva vesela ukarczase s' Dukom muxem, i s' ostalim drusctvom u Gallijè, za slidit put Napugle, kud biahu odredili; alli kollikose puta usillovasce, za sliditi, tolliko puta biahu uzdarxani, i od protivni vrimenah u porat provrachenì, naiposli usilovasce Galliotè, dà vozze, jedabise pokoi naçin od Grada otiskli od manuscese, alli zaludu, jer posli tollikoga truda, i umora imadoscese opet u porat pod Grad povratiti, i tako vèchie puta biahu uçinili. Kad tò vidisce Redovniczi, koji sgnima u drusctvu biahu, poznasce da onno bisce ottigne Boxije, i S. Scime, nechie dase niscta poneše od gnegova S. Tila, kao nije hotio dopusctati, ni Elixabetti Kragliczi Ungarskoi; i zatojim prikazasce, mali neotisce virovati, dalli vechma usciovasce nàvoxnju, i zavezoscese ukulaf, alli kad ugiošce u veliko more, udri nagne Boxje vrime sasvjì

stranah , tako dase çignasce svi
 vitri od svita nagne skupili zà
 potopitij . Morese biasce uzgnia-
 lo , i uznèmirillo , tako dase çig-
 nasce dacheji sve proxdriti , ne-
 bose biasce naoblaçilo ter izgne-
 ga mugne sivahu , i gromovi
 puczahu , i krupaj tucziasce , i
 nitkose neuzdasce utèch od onne
 strascne poghibli . Ofitiscese da on-
 no biasce voglia Boxja , i S. Sci-
 me zatto utekoscemuse smolbam ,
 i zaviti , dachiesè ù Zadar povra-
 titi , i svètu Relikvii uzetu osta-
 viti : uslisca Bogh gniove molbe ,
 i obechiagne , ter udigl çini dà
 vrime prista , i uçinise tiscina , i
 vratiscese pod Zadar , ghdi iz karc-
 zani iz Galliah , skrusceni , i po-
 nizni uputiscese svih ù Czarkvu
 prid S. Scimu , i panuvsci pridagn
 pitahù profctegna zà uçigneno po-
 magnkagne , i povratiusci S. Re-
 likviju , koju biahu ponili , i ba-
 scije onna , kojase sad nahodi ù
 S. Marie . Posli svega diliscese zà

Napugliu , i okrenuimse vrime u-
pomoch , dà spomochi S. Sci-
me komuse biahu priporuçili , bar-
zo , i frichno dogiofće , i svese-
gliem od svihu bih primglen , i
obran Karlo za kraglia , koga pa-
ke okruni ù Rimu Papa Urban
nà 15. Jugna 1381. zà kraglia od
Napuglie .

Ostavghiam vechie prikazivat çu-
defa davgnascna famochiu zà naj
poslidgne staviti onno , kojese me-
ni dogodilo . Ja ù moje Ditinstvo
uçechi poznavati slova od Buk-
vicze , i zà godinu danah nisam
mogao nauçiti tri slova , scto vi-
dèchi obèchiafće pochi boos S. Sci-
mi ù Zadar , pohoditi S. Tilo , i
priporuçitse zà millost , koju pro-
fca , akoje ugodna Bogu Izvarsci-
vsci ja moje obechiagne , i povra-
tivscisè uçiti slova , nauçi zà jedan
dan sva slova od bukvicze , i po-
çe safvom lasnostiu naslidovat na-
pridujuch ù nauku , tako dà ù
malo vrimenta nauçi scto odpotri-
be

be bih zà me : Videchi ja zam-
 ćicze ovoga himbenoga svita, od-
 lući pochi ù sveti Red, malli, i
 ù ovoi sufrito protivšćtine, i zà
 pridobitij vaglialomife utèchi S.
 Scimi, i imado milloft, otetiim-
 fe, i evo pò millofti Gospodina
 Boga, B. D. Marie, i S. Scime
 jesam Redovnik nedostoini, i šćto
 znam, i umim sveje gniovo po-
 daregne ; Fala Bogu, Gospi, i
 svetome Scimi, pò sve Vike vi-
 kov. Amen.

Vidimo mnoghe Dalmatine igiu-
 ch pohoditi S. Kuchiu od Lorèta
 S. Antu od Padue, s'harçem, i
 rizikom svoga xivota, à nechie dà
 ù svojoj otaçbini pohode onoga
 velikoga svecza, kojije primio nà
 Ruke odkupiteglia svita. Vidimo
 dolaziti iz Ungarie, Bosne, Erc-
 zegovine, Like, i drughi daleki
 mistah, navlastito Ristiane, poho-
 diti ovoga velikoga svecza, i pri-
 kazatmu obilne Lemozine, à mij
 koismo ovde, nà mistu šćtobismo
 od-

odgni primli dobru priliku , tose
 mi scgnima podsmijavamo , i gnio-
 vom priprostitostiu , malimise çini
 dasu onni primglenji kod svetoga
 vechma nego mji sumistvom . Ve-
 chie puta smuchiujuse inostranczi
 od naas , jer onni igiuchi k' sve-
 tom kradeimasè , i varajuij ù po-
 godba , malichei sveti , osvètiti .
 Imalabi sva Dalmaczia svetkova-
 ti ovakoga svecza svetkovinu , i
 nechie izvandarxava zadarka . Zna-
 ite zà naizadgne , dà kakoga bu-
 dete sctovati , onakochiese , i on
 zà vaas , kod Boga molliti , ivi
 od gnega millosti primati .

S V A R H A .

